

A kalózok kincse (írta: Döbrentey Ildikó)

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer három kalóz: Jobbszem, Balkéz és Fálláb. Egy feketevitorlás kalózhajón éltek, és békésen fosztogatták az óceán többi hajóját.

Így teltek az évek, míg egy este Jobbszem megszólalt:

Kedves testvéreim, Balkéz és Fálláb! Eleget fosztogattunk már.

Eleget fosztogattunk! Eleget! – helyeselt a másik kettő.

Kezdjünk új életet! – folytatta Jobbszem. – Keressük meg a Kopaszkalóz-szigetet, ássuk ki a titkos kincset, aztán telepedjünk le, és éljünk úgy, mint a rendes emberek.

Jól van! – mondta a másik kettő.

Mikor ezt így megbeszélték, bevonták a fekete vitorlát, és fölhúzták a fehéret. Megfordították a hajót, s elindultak nyugat felé, hogy megkeressék a Kopaszkalóz-szigetet.

Hetvenhét nap hajóztak, hetvenhét hajóval találkoztak. A hetvennyolcadikat megszólították:

Hahó! Erre van a Kopaszkalóz-sziget?

Halihó! Erre nincs! – válaszolták a hajóról.

Megfordult erre Jobbszem, Balkéz és Fálláb, és tovább vitorláztak dél felé.

Hétszázhetvenhét nap hajóztak, hétszázhetvenhét hajóval találkoztak. A hétszázhetvennyolcadikat megszólították:

Hahó! Erre van a Kopaszkalóz-sziget?

Halihó! Erre nincs! – válaszolták a hajóról.

Újból megfordult Jobbszem, Balkéz és Fálláb, és tovább vitorláztak kelet felé.

Hétezer-hétszázhetvenhét napig hajóztak, hétezer-hétszázhetvenhét hajóval találkoztak. A hétezer-hétszázhetvennyolcadikat megszólították:

– Hahó! Erre van a Kopaszkalóz-sziget?

– Halihó! Erre van, erre! Mi is éppen oda tartunk! – válaszolták a hajóról.

– Megálljatok!! – kiáltotta Jobbszem, Balkéz és Fálláb. – A Kopaszkalóz-sziget a kalózké!

– Tudjuk! Azért megyünk oda!

Akkor látta Jobbszem, hogy a hétezer-hétszázhetvennyolcadik hajó vitorláján halálfej és lábszárcsont éktelenkedik.

– Kalózhajó! – mordult Balkéz, és megragadta a mordályát.

– Kalózhajó! – füstölt Fálláb, és nagyot koppantott a falábal. Akkor már rájuk is csaptak a kalózok.

– A jobbszárnny az enyém! – kiáltotta Jobbszem, és aprította a jobbról zúduló kalózokat, mint a fodros káposztát.

– A balszárnny az enyém! – harsogta Balkéz, és püfölte a balról érkező támadókat, mint a tollasvánkost.

– A közepe az enyém! – koppantott a falábal Fálláb, és elsütötte a nagyágyút, bele a közepébe.

Vad csata kezdődött. Villogtak a szabalyák, suhantak a török, pufogtak a pisztolyok, dörgött az ágyú. Hétszer hét kalózt szerelt le a jobb oldalon Jobbszem, hétszer hetet vert vissza a bal oldalon Balkéz, és hétszer hetet teremtett oda a közepen Fálláb.

Megzavarodtak a kalózok: csak nem bánik el velük világ csúfjára három hitvány hajóslegény?

Honnan is sejtették volna, hogy az a három hitvány hajóslegény nem más, mint Jobbszem, Balkéz és Fálláb, az óceán rémei! Jobban ismerték ők hárman a kalózhuncutságokat, mint a világ összes kalóza együttvéve! Addig-addig, míg a támadók szégyenszemre szedték az irhájukat, s az első széllal elseleltek.

Jobbszem, Balkéz és Fálláb győztesen kötöttek ki a Kopaszkalóz-szigeten. Úgy léptek a lakatlan földre, mint akik hazaérkeztek.

Köröskörül kietlen kopárság fogadta őket.

Ásót fogtak, és izgatottan keresni kezdték a titkos kincset.

Estére felásták a sziget egynegyedét. Reggelre felásták a sziget felét. Másnap estére felásták az egész szigetet.

Az utolsó sziklakő alatt végre egy pántos vasládát leltek.

Nyisd ki! – toltá oda Jobbszem Balkéznek.

Nyisd ki te! – toltá tovább Balkéz Fállábnak.

Nyisd ki te! – toltá vissza Fálláb Jobbszemnek.

Jobbszem a kalózkésével meg egy jókora kővel leverte a hét lakatot a vasládáról. Balkéz felnyitotta a tetejét. Fálláb belenézett...

Mi ez?! – üvöltötte csalódottan. – Hol az arany?! Hol a rubint?! Hol a gyémánt?! – Nagy halom sárgás magot szórt a ládából a földre. A mag szaporán szállt a szélben.

Hiszen ez búza! Ó jaj! – jajgatott Balkéz.

Búza! Közönséges búza! – tépte a haját Fálláb.

Bánatukban, hogy kincs helyett búzát találtak, szétszórták a magot a Kopaszkalóz-szigeten. Aztán elvackolták magukat, és kimerülten aludtak hét nap, hét éjszaka. Látni sem akarták a világot.

Nyolcadik reggel arra ébredtek, hogy a kietlen Kopaszkalóz-sziget kizöldült. A szétszórt búzamag kihajtott, szárbaszökkent, és zöldellt, mint a zöld smaragd.

Lehet, hogy mégiscsak kincset találtunk? – csodálkozott Jobbszem.

Kincset! – rágcsált egy búzalevelet Balkéz.

Ebből még kenyeret sütünk! – toppantott Fálláb.

Még aznap partra vontatták a hajót, házat eszkábáltak belőle, és azóta Jobbszem, Balkéz és Fálláb a sziget urai. A sziget sem kopár többé, mert a három barát minden évben elveti és learatja a titkos kincset, melyet a búzaszemben leltek meg. Aki kalózkenyeret akar enni, keresse meg őket!

Milyen játékokat játszunk a mese közben a gyerekekkel:

Vízfordítás egyik edényből a másikba - kis műanyag pohárral, hogy ne lötyögjön ki (mérjük az áthordott víz mennyiségét)

Találós kérdés kitalálós játék (prózában elmondva találós kérdések, amelyeket ki kell találni)

Bekötött szemmel egyensúlyozás egy földre ragasztott ragasztószalag csíkon (idő függvényében többen is megpróbálhatják. Aki lelép, kiesett. Ha nagyon nem megy, szabad szemmel)

Célbadobálás - labdával edénybe

Kötélhúzó verseny - két (vagy több) csapat, középen jelölt kötélen (lehet körverseny is)

Közös zenélés - Baj van a részeg tengerésszel